

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 22Csp/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620202860
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620202860.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému E. L., nar. X. X. XXXX, trvale bytom Z. H., Y. XXXX/XX, t. č. bytom Z. H., J. XXXX/X, v spore o zaplatenie 5951,53 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 7,9 % ročne zo sumy 5951,53 eura od 22. 1. 2019 do zaplatenia, najneskôr však do 15. 2. 2024, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania, odvolacieho konania a dovolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 8. 2. 2019, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 5951,53 eura, úroku 159,67 eura, úroku z omeškania 2,93 eura, úroku 7,9 % ročne zo sumy 5951,53 eura od 18. 1. 2019 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 5951,53 eura a zo sumy 159,67 eura od 18. 1. 2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným dňa 18. 2. 2016 uzatvoril úverovú zmluvu číslo 285157, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 8000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach, s konečnou splatnosťou úveru 15. 2. 2024. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, dňa 17. 1. 2019 bol vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru, po predchádzajúcom upozornení na možnosť predčasného zosplatenia zo dňa 14. 11. 2018. Ku dňu 17. 1. 2019 pozostával dlh žalovaného z istiny vo výške 5951,53 eura, úrokov vo výške 159,67 eura, úrokov z omeškania vo výške 2,93 eura, poplatkov za upomienky vo výške 60 eur, ktoré si v konaní neuplatňuje. Po zosplatení úveru žalovaný nevykonal žiadnu úhradu.

2. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa písomne nevyjadril, hoci bol na to vyzvaný uznesením zo dňa 28. 2. 2019, ktoré mu bolo doručené, spolu s podanou žalobou, dňa 8. 4. 2019.

3. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13. 5. 2019, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6119,28 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5951,53 eura od 22. 1. 2019 do zaplatenia, ktoré povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 100 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod sankciou straty výhody splátok v prípade omeškania s plnením jednej splátky, vo zvyšnej časti sa žalobu zamietol (o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5

% ročne zo sumy 5951,53 eura od 18. 1. 2019 do 21. 1. 2019, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov v sume 159,67 eura od 18. 1. 2019 do zaplatenia a úrokov vo výške 7,9 % ročne zo sumy 5951,53 eura od 22. 1. 2019 do zaplatenia) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Proti uvedenému rozsudku v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá a v časti, v ktorej bolo žalovanému povolené plnenie v splátkach, podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 30. 1. 2020, č. k. 9Co/261/2019-118, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Na základe dovolania, podaného žalobcom proti rozsudku odvolacieho súdu v časti, v ktorej potvrdil zamietajúci výrok súdu prvej inštancie v časti nároku na zmluvný úrok po zosplatnení, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 28. 9. 2020, sp. zn. 5 Cdo 73/2020, zrušil rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 30. 1. 2020 a rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 13. 5. 2019 vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Podľa odôvodnenia uznesenia dovolacieho súdu, je na vec aplikovateľný právny záver, uvedený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, podľa ktorého: „Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“

5. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania a navrhol, aby súd rozhodol aj v jeho neprítomnosti.

6. Žalovaný na pojednávaniach dňa 13. 5. 2019 a dňa 10. 5. 2021 výhrady voči žalovanej sume nemal. Poukázal len na skutočnosť, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach zaplatiť žalovanú sumu jednorazovo.

7. Pri výsluchu na pojednávaní dňa 13. 5. 2019 žalovaný uviedol, že kým pracoval, úver splácal. Dlh by mohol splácať v splátkach vo výške 50 eur mesačne. Nezamestnaný je od 24. 9. 2018, nakoľko dal výpoveď. Poberá dávky v nezamestnanosti, od januára 2019, približne vo výške 700 eur mesačne. Býva pri rodičoch, ktorým na bývanie prispieva sumou 100 eur mesačne. Má 1 vyživovaciu povinnosť, výživné bolo určené v sume 200 eur mesačne. Aktuálne má prísľub práce, avšak musí si urobiť vodičské oprávnenie skupiny C, čo potrvá približne 1-1,5 mesiaca. Majetok nevlasťní. Pri výsluchu na pojednávaní dňa 10. 5. 2021 uviedol, že dlžnú sumu by mohol platiť po 140 eur mesačne, teda k priznanej splátke v sume 100 eur ešte 40 eur na úroky. Je stále nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Poberá len dávky v hmotnej núdzi približne 200 eur mesačne. Býva s manželkou, má 1 vyživovaciu povinnosť, očakávajú narodenie druhého dieťaťa. Jeho manželka žiaden príjem nepoberá. Za bývanie platia 320 eur mesačne, vrátane energií, s úhradou ktorých im pomáhajú rodičia.

8. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 18. 2. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 285157, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 8000 eur, pri výške fixnej úrokovej sadzby 7,9 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 96 splátkach vo výške 113,08 eura mesačne, so splatnosťou prvej splátky 15. 3. 2016, splatnosťou splátok k 15. dňu v mesiaci a splatnosťou úveru dňa 15. 2. 2024. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 9,88 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 9,93 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, predstavovala 11255,68 eura. Podľa článku 2.8 písm. a) obchodných podmienok žalobcu pre úvery občanom, účinných od 1. 11. 2015, za zmenu okolností, za ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere, sa považuje nezaplatenie ktorejkoľvek čiastky dlžnej podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote splatnosti. Podľa článku 2.9.1 obchodných podmienok žalobcu pre úvery občanom, ak nastane akákoľvek zmena okolností, môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru. Doručením výzvy na predčasné splatenie úveru sa všetky čiastky, ktoré sú dlžné podľa zmluvy o úvere (istina aj prísľušenstvo) stanú splatné okamžite alebo v deň, určený bankou vo výzve adresovanej klientovi. Podľa prehľadu splácania úveru, žalovaný zaplatil ku dňu 17. 1. 2019 na istinu sumu 2048,47 eura a na úrok sumu 1457,01 eura, po predčasnej splatnosti úveru nevykonal žiadne úhrady. Dňa 14. 11. 2018 žalobca upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v prípade neuhradenia sumy dlžných splátok a zmluvnej pokuty vo výške 143,54 eura. Dňa 17. 1. 2019 žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru, z dôvodu neplnenia podmienok úverovej zmluvy, a to bezodkladne.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. k 18. 2. 2016 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba U. M. L. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu, ktorá zostala predmetom sporu po nadobudnutí čiastočnej právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 13. 5. 2019, t. j. o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5951,53 eura od 18. 1. 2019 do 21. 1. 2019, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov v sume 159,67 eura od 18. 1. 2019 do zaplatenia a úrokov vo výške 7,9 % ročne zo sumy 5951,53 eura od 22. 1. 2019 do zaplatenia, čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie bol, v súlade so zákonným ustanovením § 455 Civilného sporového poriadku, po zrušení rozsudku v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 8000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť, spolu s dojednaným úrokom, v mesačných splátkach. Nesporná bola aj skutočnosť, že medzi stranami sporu vznikol spotrebiteľský právny vzťah, čo vyplynulo aj z vykonaných listinných dôkazov. Rovnako nesporná bola skutočnosť, že zmluva, uzavretá medzi stranami sporu bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere a obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti. Žalovaný nerozporoval ani skutočnosť, že povinnosť uhrádzať riadne a včas dojednané splátky neplnil, preto ho žalobca, po predchádzajúcom upozornení na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (žiadať zaplatenie celého zostatku dlhu), vyzval na splatenie zostávajúcej nesplatennej časti úveru s príslušenstvom, pričom právo vyhlásiť splatnosť úveru v dôsledku omeškania s plnením splátky o viac ako 3 mesiace v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplývalo žalobcovi z článku 2.9 obchodných podmienok pre úvery občanom a žalobca dodržal postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže dňa 14. 11. 2018, teda v lehote nie kratšej ako 15 dní (nakoľko žalovaný bol vyzvaný na predčasné splatenie úveru dňa 17. 1. 2019) upozornil žalovaného na možnosť žiadať zaplatenie celého úveru. Podľa prehľadu splácania úveru, žalovaný bol ku dňu 17. 1. 2019 viac ako 3 mesiace v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 15. 10. 2018.

20. V súlade s právnym názorom dovolacieho súdu, ktorým bol súd prvej inštancie viazaný, prihládajúc ku záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uvedeným v uznesení, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie dojednaného úroku (zmluvného) vo výške 7,9 % ročne zo sumy nezaplatenej istiny 5951,53 eura od 22. 1. 2019 (keďže úrok do dňa 21. 1. 2019 už bol žalobcovi právoplatne priznaný rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 13. 5. 2019) do zaplatenia, najneskôr však do 15. 2. 2024. Súd pri rozhodovaní rešpektoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadrený vo vyššie uvedenom rozhodnutí, podľa ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Pokiaľ by však spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky totiž predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie. Súd preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie dojednaného úroku z nezaplatenej istiny do jej zaplatenia, najneskôr však do 15. 2. 2024, t. j. do dojednanej konečnej splatnosti úveru, ktorý predstavuje úrok, aký by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí.

21. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu zamietol. Súd nepriznal žalobcovi úroky z omeškania z nezaplatených úrokov, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018). Súd taktiež zamietol podanú žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania za obdobie od 18. 1. 2019 do 21. 1. 2019, ktoré si žalobca uplatnil z istiny vo výške 5951,53 eura. Celý nezaplatený zvyšok istiny úveru sa však stal splatným až dňa 21. 1. 2019. Žalobca pritom netvrdil a ani nepreukázal, aká bola výška dlžnej istiny (z omeškaných splátok) v období od 18. 1. 2019 do 21. 1. 2019.

22. Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi priznané plnenie v zákonnej lehote na plnenie, t. j. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ aj žalovaný navrhoval na splácanie priznaného plnenia povoliť splátky vo výške 40 eur mesačne, súčasne uviedol, že tieto by nemal z čoho plniť, nakoľko len výška samotných výdavkov na bývanie jeho rodiny prevyšuje sumu celkových príjmov rodiny a s ich úhradou im musia pomáhať rodičia. Preto nebol dôvod povoliť splácanie priznanej sumy splátkach, keďže bolo zrejmé, že tieto by žalovaným neboli z dôvodu nedostatku peňažných prostriedkov riadne uhrádzané, v dôsledku čoho by sa aj tak stalo priznané plnenie splatným v celom rozsahu.

23. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 453 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

26. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového konania, odvolacieho konania aj dovolacieho konania v plnom rozsahu. Pokiaľ aj bol žalobca v spore čiastočne neúspešný, jednalo sa o neúspech len v časti príslušenstva žalovanej sumy (časti úroku z omeškania). Keďže rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 13. 5. 2019 bol zrušený dovolacím súdom aj v časti trov konania, súd, v súlade so zákonným ustanovením § 453 ods. 3 Civilného sporového poriadku, rozhodol aj o trovách odvolacieho a dovolacieho konania. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.